Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XXVII.

wydana i rozesłana:
w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 17. Kwietnia 1851,
w wydaniu niniejszem dwojęzykowem: 14. Maja 1851.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 17. April 1851,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 14. Mai 1851.

Część XXVII.

wydana i rozesłana:
w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 17. Kwietnia 1851,
w wydaniu niniejszem dwujęzykowem: 14. Maja 1851.

86.

Cesarski patent z dnia 11. Kwietnia 1851.

mocą którego ustanowione zostają dla kraju koronnego Tyrolu i Vorarlberga zasady co do wypłaty wynagrodzenia w kapitale za wszelkie w skutek przeprowadzenia uwolnienia gruntów od ciężarów, zniesione lub wykupione powinności, równie jak co do sposobu, jak należąca się ze strony zobowiązanych wypłata kapitału uskuteczniona być powinna.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki - Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.: Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

na wniosek Naszej Rady ministrów i stosownie do §. 87. konstytucyi państwa, ustanowiliśmy dla kraju koronnego Tyrolu i Vorarlberga, następujące zasady co do wypłaty wynagrodzenia w kapitale za wszelkie powinności w skutek przeprowadzenia uwolnienia gruntów zniesione lub za wykupne uznane, i rozporządzamy, ażeby takowe bezpośrednio w wykonanie weszły.

O funduszu indemizacyjnym.

§. 1. Dla kraju koronnego Tyrolu i Vorarlberga, utworzonym będzie fundusz indemnizacyjny, do uskutecznienia wypłaty wynagrodzenia w kapitale i tymczasowego wypłacenia prowizyj od kapitałów indemnizacyjnych za powinności zniesione w skutek

XXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 17. April 1851,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 14. Mai 1851.

86
Kaiserliches Patent vom 11. April 1851,

womit für das Kronland Tirol und Vorarlberg die Grundsätze über die Leistung der Capitals-Entschädigung für alle in Folge der Durchführung der Grundentlastung aufgehobenen oder ablösbaren Bezüge, sowie über die Art, wie die den Verpflichteten obliegende Capitalszahlung zu leisten ist, angeordnet werden.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien etc. etc.

haben über Antrag Unseres Ministerrathes, nach Massgabe des §. 87 der Reichsverfassung folgende Grundsätze über die Leistung der Capitals-Entschädigung für alle in Folge der Durchführung der Grundentlastung aufgehobenen oder ablösbaren Bezüge, sowie über die Art, wie die den Verpflichteten obliegende Capitalszahlung zu leisten ist, für das Kronland Tirol und Vorarlberg festzustellen befunden, und verordnen, dass dieselben unmittelbar zur Ausführung gebracht werden.

Entlastungsfond.

§. 1. Für das Kronland Tirol und Vorarlberg wird ein Entlastungsfond zur Leistung der Capitals-Entschädigung und mittlerweiligen Verzinsung (Rente) der Entlastungs-Capitalien für die in Folge der Grundentlastung aufgehobenen Bezüge in soweit gebildet, als die Parteien

uwolnienia gruntowego o tyle, o ile strony orzeczeniami organów, do uwolnienia gruntów ustanowionych, do tego funduszu odesłane zostaną, lub same pośrednictwa takowego zażądają. Ten fundusz indemnizacyjny wstąpić ma w życie z dniem 1-m Listopada 1851 r.

O jego dotacyi.

§. 2. Do tego funduszu uwolnienia, wpływać będą:

1. Renty i kapitały, mające być płaconemi przez obowiązanych, w skutek orzeczeń prawomocnych, co do uwolnienia wydanych.

2. Dopłaty do podatków i inne opłaty, mające być od 1go Listopada 1851 roku nałożone na kraj, celem pokrycia trzeciej części nań przypadającej.

3. Te kwoty, które skarb państwa płacić ma do funduszu uwolnienia, w skutek wynagrodzenia, należącego się od skarbu za pewne rodzaje należytości, płaconych od zmiany w posiadaniu.

O zaliczkach ze strony skarbu.

§. 3. Wszystkie kwoty, jakie wypłacone zostały ze strony skarbu państwa, aż do końca Października 1851 r. na zaliczki i zapłacenie rent dla uprawnionych, równie jak wszelkie płace w kapitałach, które do owego dnia zobowiązani złożyli do skarbu wraz z prowizyą po 5% od dnia złożenia liczyć się mającą, należy do powyższego terminu w obrachunku z sobą porównać.

Jeżeli z tego obrachunkowego porównania okaże się nadwyżka na rzecz funduszu indemnizacyjnego, takowa natychmiast w gotówce do niego wpłynąć winna, nadwyżkę zaś, wypadającą na rzecz skarbu, należy zapisać jako pretensyę takowego do funduszu indemnizacyjnego w księgach funduszowych.

Tak samo postępować należy, co do tych zaliczek, które zacząwszy od 1. Listopada 1851, ze skarbu państwa udzielone zostaną funduszowi uwolnienia, dla nieprzeszkodnego przeprowadzenia operacyj.

Postanowienia szczegółowe.

1. O wypłaceniu przypadających na zobowiązanych

a) rent.

§. 4. Renty przypadające do płacenia na zobowiązanych, odbierać będą z góry c. k. urzędy poborcze w kwocie, wyrównywającej pięć procentów kapitału indemnizacyjnego, wraz z podatkiem gruntowym w zwykłych terminach podatkowych, nie dozwalając pozostania zaległości; w razie zaniechania lub wzbraniania wypłaty, należy ściągnąć takowe za pomocą środków, prawem do ściągania podatku gruntowego przepisanych i odwieźć do funduszu uwolnienia.

b) kapitałów.

§. 5. Wszystkie kapitały i reszty kapitałów, nie dochodzące do minimum, które Rada ministrów po wysłuchaniu komisyi krajowej, do uwolnienia gruntów ustanowionej, i namiestnika, dla każdego kraju koronnego wyznaczy, zobowiązani winni są wypłacić w przeciągu lat dwóch. Ten przeciąg lat dwóch, liczyć należy co do rent, przed 1-m Listopada 1851 zaasygnowanych, od tegoż dnia zacząwszy; co do rent później asygnować się mających, od dnia, kiedy asygnacya do urzędu poborczego nadejdzie.

durch die Erkenntnisse der Entlastungs-Organe auf diesen Fond gewiesen werden oder selbst dessen Vermittlung in Anspruch nehmen. Dieser Entlastungsfond hat mit 1. November 1851 ins Leben zu treten.

Dessen Dotation.

§. 2. In diesen Entlastungsfond haben einzufliessen:

1. Die von den Verpflichteten in Folge der endgiltigen Entlassungsaussprüche dahin zu zahlenden Renten und Capitalsbeträge.

2. Die zur Deckung des Landesdrittels vom 1. November 1851 ab, umzulegenden Steuerzuschläge und anderen Abgaben.

3. Jene Beträge, welche der Staatsschatz in Folge der ihn unmittelbar treffenden Entschädigung für einige Arten von Veränderungsgebühren dem Entlastungsfonde zu zahlen hat.

Vorschüsse aus dem Staatsschatze.

§. 3. Ueber die von dem Staatsschatze zu Vorschüssen und zur Bezahlung der Renten an die Berechtigten bis Ende October 1851 erfolgten Beträge einerseits, sowie über die bis dahin in denselben eingeflossenen Capitalszahlungen der Verpflichteten nebst, vom Erlagstage zu berechnenden 5percentigen Zinsen andererseits — ist auf den obigen Termin Abrechnung zu pflegen.

Ergibt sich aus dieser Abrechnung ein Guthaben des Entlastungsfondes, so hat solches sogleich bar in denselben einzufliessen, dagegen ist ein Guthaben des Staatsschatzes als Forderung des Letzteren an den Entlastungsfond auf dessen Creditsbüchern vorzuschreiben.

Letzteres Verfahren hat auch rücksichtlich aller jener Vorschüsse stattzufinden, welche vom 1. November 1851 an, aus dem Staatsschatze dem Entlastungsfonde Behufs der ungestörten Durchführung seiner Operationen erfolgt werden.

Besondere Bestimmungen.

1. Ueber die Einzahlung der den Verpflichteten zur Last ermittelten,

a) Renten.

§. 4. Die den Verpflichteten zur Last ermittelten Renten sind in ihrer jeweiligen, fünf Percent des Entlastungs-Capitals betragenden Höhe durch die k. k. Steuerämter mit der Grundsteuer in den üblichen Steuerterminen, ohne Gestattung eines Rückstandes, vorhinein verfallen einzuheben, im Falle der versäumten oder verweigerten Zahlung durch die für die Einbringung der Grundsteuer gesetzlich bestehenden Zwangsmittel einzutreiben und dem Entlastungsfonde zuzuführen.

b) Capitalien.

§. 5. Alle Capitalien und Restbeträge von Capitalien, welche den vom Ministerrathe über Anhörung der Grundentlastungs-Landescommission und des Statthalters für das Kronland festzusetzenden Minimalbetrag nicht erreichen, müssen von den Verpflichteten binnen zwei Jahren bar bezahlt werden. Diese zwei Jahre sind bezüglich der vor dem 1. November 1851 angewiesenen Renten von diesem Tage an, bei den später zur Anweisung gelangenden Renten vom Tage der beim Steueramte erfolgten Anweisung zu berechnen.

§. 6. Wszelkie kapitały, przenoszące minimum, przez Radę ministrów ustanowione, spłacone być mają wraz procentami, po upływie terminu rocznego, przez spłaty, regularnie co rok czynić się mające, a to w przeciągu czasu, nie przenoszącego lat dwudziestu. Termin jednoroczny, obliczony być winien według przepisu, zawartego w §. 5. Osobnemi rozporządzeniami podane zostaną do wiadomości bliższe urządzenia planu umorzenia, według których postępować się będzie, równie jak postanowienia co do spłat wcześniejszych, czy to częściowych, czy też całkowitych.

§. 7. Zobowiązani mogą w dozwolonym §§. 5-m i 6-m dla nich terminie, według wielkości ich długu w kapitale, czynić dalsze spłaty kapitału, na mocy przepisu z dnia 17. Sierpnia 1849 r.

§. 8. Wolno jest także zobowiązanym umorzyć zupełnie dług swój, winny w kapitale do funduszu indemnizacyjnego, przez spłacenie takowego ze strony trzeciej osoby; w takim razie fundusz indemnizacyjny, przeniesie na żądanie stron prawo swoje wraz z należącem się mu prawem pierwszeństwa hipotecznego na spłacającego mocą cesyi, jednakże bez wszelkiej dalszej gwarancyi ze swej strony. Wystawianie takich cesyj, równie jak zamieszczanie takowych do ksiąg publicznych, bezpłatnie odbywa się.

§. 9. Spłaty w kapitale, odbierane będą przez c. k. urzędy podatkowe, które takowe w osobnych rachunkach wykazywać i do funduszu indemnizacyjnego odnosić będą.

2. O pokryciu i umorzeniu trzeciej części, przypadającej na kraj.

§. 10. Część kapitału indemnizacyjnego, która w skutek postanowień co do uwolnienia gruntu wydanych, przypada do spłacenia na kraj koronny Tyrolu i Vorarlberga, winna być umorzoną, ze strony kraju koronnego, przez regularne płacenie kwoty rocznej najdalej w przeciągu lat 40-tu.

Dopłaty do podatku.

§. 11. Ażeby ten obowiązek kraju koronnego Tyrolu i Vorarlberga przyprowadzić do skutku, należy część funduszu indemnizacyjnego, niepokrytą wskazanemi w §. 2-gim niniejszej ustawy przychodami, ściągnąć dopłatami do podatków bezpośrednich, a w razie potrzeby, dopłatami do tych podatków pośrednich, które według oznaczenia swego, do tego są zdolne.

Miarę takowych dopłat, oznaczemy osobnem rozporządzeniem, ze względem na potrzebę udowodnioną.

O funduszach krajowych.

§. 12. Fundusze krajowe, lub zwyżki z ich dochodów, przeznaczone do umorzenia tych zobowiązań krajowych, lub inne nadzwyczajne dochody, na ten cel wpływające, należy stosownie do ich przeznaczenia obracać na ulżenie podatkujących.

3. O pokryciu i umorzeniu należytości od zmian w posiadaniu, przypadających do zapłaty na skarb państwa.

§. 13. Należytości od zmian w posiadaniu, przypadające do zapłaty na skarb państwa, umorzone być winny w sposób, §-m 10. przepisany, co do trzeciej części,

§. 6. Die Berichtigung aller Capitalien, welche den vom Ministerrathe festgesetzten Minimalbetrag übersteigen, hat sammt Zinsen nach Ablauf einer einjährigen Frist durch regelmässige jährliche Einzahlungen innerhalb eines Zeitraumes zu erfolgen, der zwanzig Jahre nicht zu übersteigen hat. Die einjährige Frist ist nach der im §. 5 enthaltenen Bestimmung zu berechnen. Besondere Verordnungen werden die näheren Bestimmungen des Tilgungsplanes, nach denen sich zu richten seyn wird, gleichwie auch der früheren gänzlichen oder theilweisen Einzahlung bekannt machen.

§. 7. Innerhalb der den Verpflichteten nach der Grösse ihrer Capitalsschuld in den §§. 5 und 6 zugestandenen Frist können dieselben nach den Vorschriften der Verordnung vom 17. August 1849 weitere Capitals-Abschlagszahlungen leisten.

§. 8. Den Verpflichteten steht es auch frei, ihre Capitalsschuld an den Entlastungsfond durch Einlösung von Seite dritter Personen zu tilgen, in welchem Falle der Entlastungsfond auf Begehren der Parteien sein Forderungsrecht sammt dem demselben gesetzlich anklebenden Hypothekar-Vorzugsrechte an den Einlöser durch Cession, jedoch ohne seine weitere Haftung übertragen wird.

Die Ausfertigung solcher Cessionen, sowie deren etwaige Eintragung in den Verfachbüchern, hat gebührenfrei stattzufinden.

§. 9. Die Capitalszahlungen sind von den k. k. Steuerämtern einzuheben, abgesondert zu verrechnen und an den Entlastungsfond abzuführen.

2. Ueber die Deckung und Tilgung des Landesdrittels.

§. 10. Der in Folge der Bestimmungen über die Grundentlastung zur Last des Kronlandes Tirol und Vorarlberg ermittelte Theil des Entschädigungs-Capitals ist von dem Kronlande durch die regelmässige Entrichtung eines Jahresbetrages (einer Annuität) längstens innerhalb vierzig Jahren zu tilgen.

a) *Steuerzuschläge.*

§. 11. Zur Erfüllung dieser dem Kronlande Tirol und Vorarlberg obliegenden Verpflichtung soll derjenige Theil der Ausgaben des Entlastungsfondes, welcher durch die in dem §. 2 dieses Gesetzes aufgeführten Zuflüsse nicht gedeckt ist, durch Zuschläge zu den directen Steuern und (in sofern das Erforderniss eintritt), zu jenen indirecten Abgaben, die ihrer Einrichtung nach zu einem solchen Zuschlage geeignet sind, aufgebracht werden.

Das Mass dieser Zuschläge werden Wir mit Rücksicht auf den ausgewiesenen Bedarf durch eine besondere Verordnung bestimmen.

b) *Landesfonde.*

§. 12. Diejenigen Landesfonde oder Ueberschüsse aus deren Erträgnissen, welche zur Tilgung dieser Landesverpflichtung gewidmet werden, oder sonst ausserordentliche, zu diesem Zwecke eingehende Beihilfen, sind dieser Bestimmung gemäss zur Erleichterung der Steuerpflichtigen zu verwenden.

3. Ueber die Deckung und Tilgung der zur Last des Staatsschatzes ermittelten Veränderungsgebühren.

§. 13. Die Tilgung der zur Last des Staatsschatzes ermittelten Veränderungsgebühren hat in der für das Landesdrittel im §. 10 vorgeschriebenen Weise zu geschehen. Der Staats-

przypadającej do zapłaty na kraj. Skarb państwa dostarczać będzie do funduszu indemnizacyjnego, pieniędzy potrzebnych do płacenia rent i kapitałów.

O pobieraniu.

§. 14. Dochody przeznaczone do pokrycia i umorzenia trzeciej części, na kraj do płacenia przypadającej, pobierać winny dotyczące organa rządowe dla funduszu indemnizacyjnego i do takowego bezwłocznie odsełać.

Fundusze krajowe, przydzielone funduszowi indemnizacyjnemu i inne dochody, oddane mu być mają do zarządu i dalszego niemi rozporządzenia.

O zarządzie.

§. 15. Fundusz indemnizacyjny, winien księgi prowadzić na wszystkie do niego należące dochody i starać się o to, aby gotowizna jego jak najzyskowniej, o ile to być może, ulokowaną została.

O zaspokojeniu wierzycieli.

a) Zapisami długu.

§. 16. Za należytości uprawnionych lub ich wierzycieli hipotecznych, przekazane w skutek patentu z dnia 25. Września 1850. do funduszu indemnizacyjnego, tenże wydawać będzie pięcioprocentowe zapisy długu. Przy oznaczeniu tych należytości co do cyfry, należy zaliczki, wydane uprawnionym, odciągnąć, a to najpierwej od rent zaległych.

b) Wypłatą w gotówce.

Kwoty, przenoszące wartość nominalną najniższego zapisu długu, w gotówce wypłacone zostaną.

Forma zapisów długu.

§. 17. Rzeczone zapisy długu, wystawione być winny na imię właściciela, zaopatrzone w kupony i nosić będą nazwę: **„Zapisy długu uwolnienia gruntowego w kraju koronnym Tyrolu i Vorarlberga.“**

Prowizya płacona będzie co pół roku z dołu, a przy wystawieniu zapisów długu należy wyrównać zapadłą do owej chwili i zaległą prowizyę.

Każdy zapis długu, winien być naznaczony liczbą porządkową i zapisaną w księgi kredytowe funduszu indemnizacyjnego.

Powyższe zapisy długu, wystawione być mogą także uprawnionym na żądanie na renty zaległe od 1-go Listopada 1848.

O losowaniu.

§. 18. Fundusz gotowy, przeznaczony do spłacenia kapitału, obracany będzie według ustanowionego planu umorzenia na wykupienie wydanych zapisów długu.

Najdalej we dwa lata po ukończeniu uwolnienia gruntów w kraju koronnym Tyrolu i Voralberga, należy rozpocząć wykupienie zapisów długu.

Obligacye do wykupienia przeznaczone, losem oznaczone będą; w sześć miesięcy po losowaniu, mającem być publicznie ogłoszonem, należy wypłacać obligacye wylosowane podług nominalnej ich wartości.

schatz wird die zur Rentenzahlung und Capitalstilgung erforderliche Deckung dem Entlastungsfonde beschaffen.

Einhebung.

§. 14. Die zur Deckung und Tilgung des Landesdrittels bestimmten Einflüsse sind durch die betreffenden Regierungsorgane für den Entlastungsfond einzuheben, und demselben schleunigst zuzuführen.

Die dem Entlastungsfonde zugewiesenen Landesfonde und anderen Beihilfen sind demselben zur weiteren Verwaltung und Verwendung zu übergeben.

Gebarung.

§. 15. Der Entlastungsfond hat über alle ihm gewidmeten Einkünfte Buch zu führen und für die möglichst beste Fructificirung seiner Barschaft Sorge zu tragen.

Befriedigung der Gläubiger.

a) Durch Schuldverschreibungen.

§. 16. Für die an den Entlastungsfond überwiesenen Forderungen der Bezugsberechtigten oder ihrer auf denselben gewiesenen Hypothekargläubiger erfolgt der Entlastungsfond 5percentige Schuldverschreibungen. Bei Feststellung der Forderungsziffer sind die dem Bezugsberechtigten geleisteten Vorschüsse, und zwar zunächst auf die Rückstände an der Rente, in Abrechnung zu bringen.

b) Bare Zahlung.

Restbeträge, welche die Höhe des Nominalwerthes der niedrigsten Schuldverschreibung nicht erreichen, werden bar bezahlt.

Form der Schuldverschreibungen.

§. 17. Diese Schuldverschreibungen sind auf den Namen des Eigenthümers auszustellen, mit Coupons zu versehen und haben die Bezeichnung: Grundentlastungs-Schuldverschreibungen des Kronlandes Tirol und Vorarlberg zu führen.

Die Zinsen sind halbjährig verfallen zu bezahlen, und bei der Erfolgung der Schuldverschreibungen hat die Ausgleichung der bis dahin verfallenen Zins-Rückstände zu geschehen.

Jede Schuldverschreibung ist mit einer fortlaufenden Zahl zu versehen und in dem Creditsbuche des Entlastungsfondes zu verbuchen.

Derlei Schuldverschreibungen können den Berechtigten auf ihr Verlangen auch für die seit dem 1. November 1848 rückständigen Renten ausgefertiget werden.

Verlosung.

§. 18. Der zur Capitalsrückzahlung disponible Barfond wird nach dem festgesetzten Tilgungsplane zur Einlösung der ausgegebenen Schuldverschreibungen verwendet.

Längstens zwei Jahre nach Beendigung der Grundentlastung im Kronlande Tirol und Vorarlberg hat die Einlösung der ausgegebenen Schuldverschreibungen zu beginnen.

Die zur Einlösung bestimmten Obligationen werden durch Verlosung bestimmt, sechs Monate nach der geschehenen Verlosung, welche öffentlich kundzumachen ist, hat die bare Rückzahlung der verlosten Obligationen nach ihrem vollen Nennwerthe zu geschehen.

O spłaceniu.

§. 19. Od zapisów długu, wylosowanych do spłacenia, ustaje wszelka prowizya od wyznaczonego dnia spłacenia. Zapisy długu wylosowane i spłacone, należy wykreślić z ksiąg kredytowych i poprzebijać.

O korzyściach zapisów długu.

§. 20. Zapisy długu, uwolnienia gruntowego, mają gwarancyę całego państwa i wszelkie korzyści papierów rządowych. Zdolne są do lokowania w nich kapitałów sierot, kurandów, kas oszczędności, kościołów. funduszów i zakładów, równie jak do przyjęcia na kaucyę; równie co się tycze zaliczek na nie ze strony c. k. uprzyw. austr. banku narodowego. należy uważać takowe jako papiery rządowe.

O zarządzie funduszu indemnizacyjnego, o administracyi, dyrekcyi funduszu.

§. 21. Zarząd funduszu indemnizacyjnego, oddany będzie osobnej władzy cesarskiej, podlegającej wprost ministerstwu i noszącej nazwę: „Dyrekcya funduszu indemnizacyjnego, dla kraju koronnego Tyrolu i Vorarlberga."

Skład takowej.

§. 22. Dyrekcyę funduszu indemnizacyjnego, prowadzić będzie w ciągu trwania komisyi krajowej uwolnienia gruntów, wydział z grona komisyi utworzyć się mający, a złożony z komisarza ministeryalnego lub jego zastępcy jako prezesa, z dwóch referentów, jednego zastępcy uprawnionych i jednego zastępcy obowiązanych; dalej z jednego urzędnika finansowego, mianowanego przez ministra finansów, i z potrzebnego personalu pomocniczego.

O sprawowaniu czynności.

§. 23. Dyrekcya postępuje w swych czynnościach kolegialnie, stanowi uchwały większością głosów; wszelako prezydent jej ma prawo poddać pod decyzyę ministerstwa bezzwłocznie jeszcze przed ich wygotowaniem, takie uchwały, które dla dobra lub kredytu funduszu indemnizacyjnego, lub ogólnie, ze względu na dobro publiczne, za szkodliwe uznaje.

O zakresie działania.

§. 24. Do czynności dyrekcyi należy wystawiać zapisy długu uwolnienia gruntowego; baczyć na to, żeby dotacye do funduszu indemnizacyjnego przeznaczone, regularnie wpływały, i starać się o korzystne ulokowanie gotowizny, według szczególnych przepisów, w tym przedmiocie wydać się mających; dalej winna jest dyrekcya czuwać z wszelką dokładnością nad zarządem pieniędzmi kasowemi i prowadzeniem ksiąg, i przeprowadzać losowanie, spłacenie i umorzenie zapisów długu.

Osobną instrukcyą uregulowanym zostanie wewnętrzny tok czynności, i ustanowioną będzie forma wystawić się mających zapisów długu, ksiąg kredytowych, likwidacyjnych i manipulacyjnych.

O kasie.

§. 25. Czynności kasowe funduszu indemnizacyjnego, prowadzić będzie kasa główna krajowa w osobnych obrachunkach.

Rückzahlung.

§. 19. Für die zur Rückzahlung ausgelosten Schuldverschreibungen hört mit dem festgesetzten Rückzahlungstermine jede weitere Verzinsung auf. Die bezahlten verlosten Schuldverschreibungen sind in den Creditsbüchern zu löschen und durchzuschlagen.

Vorzüge der Schuldverschreibungen.

§. 20. Die Grundentlastungs-Schuldverschreibungen werden vom Gesammtreiche verbürgt und geniessen alle Vorzüge der Staatspapiere. Sie sind zur Anlegung von Waisen-, Curanden-, Sparcasse-, Kirchen-, Fonds- und Stiftungscapitalien, sowie zur Annahme als Caution geeignet, und rücksichtlich der Erlangung von Vorschüssen aus der k. k. priv. österr. Nationalbank gleich den Staatspapieren zu behandeln.

Verwaltung des Entlastungsfondes. Administration. Direction des Entlastungsfondes.

§. 21. Die Verwaltung des Entlastungsfondes wird einer eigenen landesfürstlichen Behörde übertragen, welche unmittelbar dem Ministerium untersteht und den Titel: „Direction des Entlastungsfondes für das Kronland Tirol und Voralberg" zu führen hat.

Deren Zusammensetzung.

§. 22. Die Direction des Entlastungsfondes besorgt während des Bestandes der Grundentlastungs-Landes-Commission ein aus deren Mitte zu bildender Ausschuss, welcher aus dem Ministerial-Commissär oder dessen Stellvertreter als Vorsitzenden, aus zwei Referenten, einem Vertreter der Berechtigten und einem Vertreter der Verpflichteten, dann einem vom Finanzministerium zu benennenden Finanzbeamten nebst dem nöthigen Hilfspersonale zu bestehen hat.

Geschäftsbehandlung.

§. 23. Die Direction behandelt ihre Geschäfte collegialisch, beschliesst durch Stimmenmehrheit, doch steht dem Präsidenten das Recht zu, Beschlüsse, welche er dem Interesse oder Credite des Entlastungsfondes oder überhaupt in öffentlicher Beziehung für nachtheilig erachtet, vor der Ausfertigung ungesäumt der Entscheidung des Ministeriums zu unterziehen.

Wirkungskreis.

§. 24. Der Direction liegt ob, die Grundentlastungs-Schuldverschreibungen auszufertigen, für das richtige Einfliessen der dem Entlastungsfonde zugewiesenen Dotation und für Fructificirung der Barschaft nach den besonderen Anordnungen, die hierüber erfliessen werden, Sorge zu tragen, die Cassegebarung und Buchführung strenge zu überwachen, die Verlosung, Rückzahlung und Tilgung der Schuldverschreibungen durchzuführen.

Eine eigene Instruction wird den inneren Geschäftsgang regeln und die Form der auszufertigenden Schuldverschreibungen, die zu führenden Credits-, Liquidations- und sonstigen Manipulationsbücher festsetzen.

Casse.

§. 25. Die Cassegeschäfte des Entlastungsfondes sind von der Landeshauptcasse in abgesonderter Verrechnung zu führen.

§. 26. Urzędnicy kasowi, którym powierzone jest sprawowanie czynności kasowych funduszu indemnizacyjnego, odbierać będą jedynie od dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego nakazy i polecenia, i obowiązani są takowe wypełniać.

W rzeczach dyscyplinarnych, dyrekcya funduszu indemnizacyjnego, żądać winna pomocy od przełożonych urzędników kasowych.

§. 27. Wszelkie przepisy, istniejące w kasach rządowych co do zachowania spólnego zamknięcia, skontrowania, likwidatury, i t. d., należy przestrzegać i pełnić także w kasie funduszu uwolnienia gruntowego.

O władzy kontrolującej.

§. 28. Władza kontrolująca rządowa, wykonywać będzie kontrolę zarządu pieniędzmi i kasą funduszu indemnizacyjnego.

§. 29. Dyrekcya funduszu indemnizacyjnego, obowiązaną jest w terminach, wyznaczyć się mających, ogłosić publiczne rezultaty swej czynności.

O kosztach administracyi.

§. 30. Koszta administracyi funduszu indemnizacyjnego, pokryte być mają z prowizyi ulokowanej gotowizny; gdyby takowe nie wystarczyły, kraj i dochody funduszu, zastąpić winny te koszta.

§. 31. Ministrowie spraw wewnętrznych, finansów i sprawiedliwości, mają upoważnienie i polecenie wydawać z jak największym pośpiechem wszelkie rozporządzenia, potrzebne do wykonania niniejszego patentu.

Dano w Naszem cesarskiem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia 19. Kwietnia roku tysiąc ośmset piędziesiątego pierwszego, Naszego panowania w roku trzecim.

Franciszek Józef

Schwarzenberg. F. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Thun. K. Krauss. Csorich. Kulmer.

§. 26. Die mit der Besorgung der Cassegeschäfte des Entlastungsfondes betrauten Cassebeamten haben bezüglich dieser Gebarung nur von der Direction des Entlastungsfondes die Aufträge und Anweisungen zu empfangen, und sind zu deren Vollziehung verpflichtet.

In Disciplinar-Angelegenheiten hat sich die Direction des Entlastungsfondes an die Vorgesetzten der Cassebeamten um Abhilfe zu wenden.

§. 27. Alle über Aufbewahrung, Gegensperre, Scontrirung, Liquidatur u. s. w. bezüglich der Staatscassen geltenden Vorschriften, sind auch bezüglich der Grundentlastungs-Fondscasse zu befolgen und handzuhaben.

Control-Behörden.

§. 28. Die Controle bezüglich der Geld- und Cassegebarung des Entlastungsfondes besorgt die landesfürstliche Controlbehörde der Landeshauptcasse zu Innsbruck.

§. 29. Die Direction des Entlastungsfondes hat innerhalb der festzusetzenden Fristen die Resultate ihrer Gebarung öffentlich zu verlautbaren.

Regiekosten.

§. 30. Die Regiekosten des Entlastungsfondes sind zunächst aus den Früchten der angelegten Barschaften zu decken, falls diese aber nicht ausreichen, vom Lande und aus den Einkünften des Fondes zu bestreiten.

§. 31. Die Minister des Innern, der Finanzen und der Justiz sind ermächtiget und beauftragt, alle zum Vollzuge dieses Patentes nothwendigen Verordnungen mit aller Beschleunigung zu erlassen.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am eilften April des Jahres Eintausend Achthundert Ein und fünfzig, Unserer Reiche des Dritten.

Franz Joseph.

Schwarzenberg. Ph. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Thun. Csorich. C. Krauss. Kulmer.

87.

Cesarski patent z dnia 11. Kwietnia 1851,

moca którego uregulowanem zostaje postępowanie władz w Tyrolu i Vorarlbergu w przedmiocie przekazania wynagrodzenia w kapitale za dochody zniesione lub za wykupne uznane, w skutek uwolnienia gruntów od ciężarów.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki - Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Goryeyi i Gradyski, Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

na wniosek Naszej Rady ministrów, stosownie do §. 87. konstytucyi państwa, uchwaliliśmy następujące postanowienia, co do postępowania władz w Tyrolu i Vorarlbergu w przedmiocie przekazania kapitału za dochody zniesione lub za wykupne uznane, w skutek uwolnienia gruntów, i rozporządzamy, ażeby takowe natychmiast wykonane zostały.

I. Postanowienia ogólne.

Zostawia się obowiązanym prawo ułożyć się z uprawnionymi, tak co do ciężarów gruntowych wykupnych, jako też tych, które za słusznem wynagrodzeniem zniesione zostały; jednakże tylko co do tej części wynagrodzenia, którą sami ponosić winni.

Ugoda takowa w ten sposób także zawarta być może, iż obciążony przyjmie na siebie wypłacenie wynagrodzenia wprost do rąk uprawnionego.

W takim razie prawa wierzycieli przechodzą na ten kapitał, zastępujący miejsce zniesionych powinności, w miarę układu zawartego z interwencyą wierzycieli hipotecznych (§. 82. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. Sierpnia 1849).

W tym celu ugody takowe, równie jak decyzye za porozumieniem stron powzięte, komisya krajowa przedłożyć winna sądowi rzeczowemu, w którym tworzyć będą osobny tom księgi tak zwanej verfachowej.

87.

Kaiserliches Patent vom 11. April 1851.

wodurch für Tirol und Vorarlberg das Verfahren der Behörden rücksichtlich der Zuweisung der Capitals-Entschädigung für die in Folge der Grundentlastung aufgehobenen oder abzulösenden Bezüge geregelt wird.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien etc. etc.

haben über Antrag Unseres Ministerrathes nach Massgabe des §. 87 der Reichsverfassung die nachfolgenden Bestimmungen über das Verfahren der Behörden rücksichtlich der Zuweisung der Capitalsabfertigung für die in Folge der Grundentlastung aufgehobenen oder abzulösenden Bezüge für das Kronland Tirol und Vorarlberg zu beschliessen befunden und verordnen, dass dieselben sofort zur Ausführung gebracht werden.

I. Allgemeine Bestimmungen.

§. 1. Den Verpflichteten wird das Recht eingeräumt, sich sowohl über die abzulösenden als über die gegen billige Entschädigung aufgehobenen Grundlasten mit den Bezugsberechtigten jedoch nur rücksichtlich des sie unmittelbar treffenden Antheiles der Entschädigung auszugleichen.

Diese Ausgleichung kann auch dahin geschehen, dass der Belastete die Zahlung der Entschädigung an den Bezugsberechtigten unmittelbar übernimmt.

In diesem Falle übergehen die Rechte der Hypothekargläubiger auf dieses an die Stelle der aufgehobenen Bezüge getretene Entschädigungscapital nach Massgabe des mit Intervenirung der Hypothekargläubiger geschlossenen Uebereinkommens (§. 82, Ministerialverordnung vom 27. August 1849).

Zu diesem Behufe werden derlei Vergleiche, so wie die dahin über Einverständniss der Parteien geschöpften Erkenntnisse dem betreffenden Realgerichte von der Landescommission übergeben, und haben einen eigenen Band des Verfachbuches zu bilden.

Takie ugody prywatne, dozwolone są nawet w tym przypadku, w którym żądany jest dodatek krajowy; wszelako tylko co do tej części, którą obciążony sam ponosić winien.

§. 2. Tym kapitałom, o które w drodze prywatnej ugoda nastąpiła, należy się wyrzeczone w §. 70. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17-go Sierpnia 1849 r. pierwszeństwo hipoteki, tak dalece, jak daleko sięga kwota wynagrodzenia, oznaczona ustawą o uwolnienie gruntów.

§. 3. Jeżeli wypłata wynagrodzenia za zniesione lub wykupne powinności, czyli to stosownie do ugody stron, czyli też dla zażądanego dodatku krajowego, przekazaną zostanie do funduszu indemnizacyjnego, całkowicie lub w części; natenczas prawa wierzycieli hipotecznych, mają być zawarowane i poszukiwane w sposób, w niniejszym patencie przepisany.

II. O postępowaniu komisyi krajowej.

§. 4. Komisya krajowa uwolnienia gruntów, winna wezwać edyktami wszystkich tych, którzy roszczą sobie prawo rzeczowe do takowych powinności gruntowych, lub oprócz tego jeszcze do innych przedmiotów, ażeby się zgłosili z prawami swemi, z tym dodatkiem, iż ci, którzy się nie zgłoszą, utracą pretensye swoje do tych praw, które się należą uprawnionemu do funduszu indemnizacyjnego.

§. 5. Termin do zgłoszenia się, winien być oznaczony w sposób przybliżający na dni 90 od dnia ogłoszenia edyktalnego, i w takowem wyrażony dzień kalendarzowy, w którym termin się kończy.

Edykt ten należy zamieścić po trzy razy do dziennika urzędowego, gazet rządowych w kraju koronnym Tyrolu i Vorarlberga, i przybić takowy we wszystkich sądach.

§. 6. Zgłosić się należy z podaniem, na piśmie uczynionem, mającem zawierać:

a) dokładne wyszczególnienie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania (liczby domu) zgłaszającego się i pełnomocnika jego, jeżeli jest jaki, mającego się wykazać pełnomocnictwem legalizowanem i zaopatrzonem w formę prawną;

b) kwotę pretensyi hipotecznej, której żąda, tak co do kapitału, jako też co do prowizyi, mającej równe z kapitałem prawo;

c) oznaczenie pierwotnego dokumentu nabycia, z wskazaniem roku i karty dotyczącej księgi dokumentowej;

d) jeżeli zgłaszający się mieszka poza krajem koronnym, wymienienie pełnomocnika, w tym kraju koronnym zamieszkałego, do odbierania rozporządzeń; w przeciwnym bowiem razie takowe z komisyi krajowej lub ze sądu rzeczonego, przez pocztę do zgłaszającego się odesłane będą, z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do własnych jego rąk doręczone zostały.

§. 7. Za osoby nie własnouprawnione, za gminy i inne korporacye, za fundusze, stojące pod zarządem lub kontrolą publiczną, za lenności i t. p. zgłosić się winni zastępcy ich i organa, własnemi przepisami praw ustanowieni.

Solche Privatübereinkommen sind selbst dann gestattet, wenn ein Landesbeitrag in Anspruch genommen wird, jedoch nur hinsichtlich desjenigen Theiles, welchen der Belastete selbst zu tragen hat.

§. 2. Diesen Privatabfindungs-Capitalien steht die im §. 70 der Ministerialverordnung vom 17. August 1849 ausgesprochene Vorzugs-Hypothek soweit zu, als der nach dem Entlastungsgesetze gebührende Entschädigungsbetrag nicht überschritten wird.

§. 3. Wird die Leistung der Entschädigung für solche aufgehobene oder abzulösende Bezüge entweder nach dem Uebereinkommen der Parteien, oder wegen des in Anspruch genommenen Landesbeitrages ganz oder theilweise auf den Entlastungsfond gewiesen, so sollen die Rechte der Hypothekargläubiger auf die in dem gegenwärtigen Patente vorgeschriebene Art gewahrt und zur Geltung gebracht werden.

II. Verfahren der Landescommission.

§. 4. Die Grundentlastungs-Landescommission fordert durch Edict alle jene, welche auf solche Grundbezüge allein, oder nebstbei noch auf andere Objecte ein dingliches Recht in Anspruch nehmen, zur Anmeldung mit dem Beisatze auf, dass die Nichtanmeldenden ihre Ansprüche auf jene Rechte verlieren, welche dem Bezugsberechtigten gegen den Entlastungsfond zustehen.

§. 5. Die Frist zur Anmeldung ist annäherungsweise auf 90 Tage nach Kundmachung des Edictes zu bestimmen und in demselben der Kalendertag, an welchem sie ablauft, anzugeben.

Das Edict ist in das Amtsblatt der Regierungszeitungen des Kronlandes Tirol und Vorarlberg zu drei verschiedenen Malen einzuschalten, und bei allen Gerichten anzuschlagen.

§. 6. Die Anmeldung hat mittelst einer schriftlichen Eingabe zu geschehen und zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens und Wohnortes (Haus-Nummer) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekar-Forderung sowohl bezüglich des Capitals, als auch der ein gleiches Vorrecht mit demselben geniessenden Zinsen;

c) die Bezeichnung der ursprünglichen Erwerburkunde mit Angabe des Jahrganges und Folium des Verfachbuches;

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Kronlandes hat, die Namhaftmachung eines daselbst befindlichen Bevollmächtigten zur Annahme der Verordnungen, widrigens selbe von der Landes-Commission oder dem Realgerichte lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Handen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

§. 7. Für nicht eigenberechtigte Personen, für Gemeinden und andere Körperschaften, für die unter öffentlicher Verwaltung oder Controle stehenden Fonde, dann für Lehen und dergleichen haben die nach den besonderen gesetzlichen Bestimmungen bestehenden Vertreter und Organe die Anmeldung einzubringen.

§. 8. Wer die Anmeldung in der bestimmten Frist einzubringen unterlässt, wird so angesehen, als wenn er auf die Rechte, die ihm hinsichtlich des Entlastungscapitals zustehen, verzichte.

§. 9. Die einlangenden Anmeldungen sind zu sammeln und gleich nach Einlangung für jeden Bezugsberechtigten abgesondert in ein Verzeichniss einzutragen.

§. 10. Ist der Anmeldungstermin abgelaufen, so ist allen jenen Bezugsberechtigten ihre Capitalsentschädigung bei dem Entlastungsfonde anzuweisen, gegen welche keine Anmeldungen eingelangt sind.

§. 11. Sind zwar Anmeldungen eingelangt, übersteigen jedoch dieselben den Betrag, welchen der Bezugsberechtigte aus dem Entlastungsfonde in Anspruch zu nehmen hat, nicht, so werden sämmtliche Anmeldungen von der Landescommission dem Bezirksgerichte, in dessen Sprengel der Bezugsberechtigte seinen Aufenthalt hat, mit dem Ansuchen mitgetheilt, dass Letzterer über die Richtigkeit der angemeldeten Forderungen einvernommen, und dessen Aeusserung mit den Anmeldungen zur Landescommission zurückgeleitet werde.

§. 12. Wurde die Richtigkeit der angemeldeten Forderungen anerkannt, so werden dieselben von der Landescommission auf die dem Bezugsberechtigten gebührenden Ansprüche aus dem Entlastungsfonde überwiesen, und von der Direction des Entlastungsfondes die Schuldverschreibungen nach Mass der anerkannten Ansprüche auf den Namen des Hypothekargläubigers ausgefertiget.

Dasselbe erfolgt hinsichtlich der als richtig anerkannten Forderungen auch dann, wenn die Richtigkeit anderer angemeldeter Forderungen beanständet wurde.

§. 13. Wurde die Richtigkeit einer Forderung beanständet, oder überschreitet der Gesammtbetrag der eingelaufenen Anmeldungen jenen Betrag, welchen der Bezugsberechtigte aus dem Entlastungsfonde anzusprechen hat, so sind im ersten Falle die beanständeten, im letzteren sämmtliche Anmeldungen, beziehungsweise Erklärungen, dem betreffenden Realgerichte zur weiteren Verhandlung zu übergeben, und ist demselben der Betrag anzuzeigen, welchen der Bezugsberechtigte an den Entlastungsfond zu fordern hat.

III. Verfahren der Realgerichte.

§. 14. Für die zufolge dieses Patentes vorzunehmenden Amtshandlungen gilt als Realgericht jenes Bezirksgericht, in dessen Sprengel sich die entlasteten Gründe befinden.

Liegen die entlasteten Gründe in dem Sprengel zweier oder mehrerer Bezirksgerichte, so hat das betreffende Landesgericht, oder Falls sich die Bezirke in den Srengeln verschiedener Landesgerichte befinden, das Oberlandesgericht die Delegirung eines dieser Bezirksgerichte vorzunehmen.

§. 15. Das Realgericht hat im Falle, als der Gesammtbetrag der eingelaufenen Anmeldungen den Betrag, welchen der Bezugsberechtigte aus dem Entlastungsfonde anzusprechen hat, übersliege, über sämmtliche verfachte Forderungen eine Zusammenstellung derartig zu besorgen, wie selbe für Sicherheitsausweise vorgeschrieben ist.

Liegen die entlasteten Gründe in den Sprengeln zweier oder mehrerer Bezirksgerichte, so hat sich das delegirte Realgericht mit den übrigen in das geeignete Einvernehmen zu setzen, und es haben letztere die ihren Bezirk betreffenden Ausweise einzusenden.

§. 8. Kto się nie zgłosi w terminie wyznaczonym, uważanym będzie tak, jak gdyby się zrzekł praw, służących mu do kapitału indemnizacyjnego.

§. 9. Wniesione zgłoszenia, należy zbierać i zaraz po wniesieniu zaciągać w rejestr dla każdego uprawnionego osobno.

§. 10. Jak skoro termin do zgłoszenia przeznaczony minął, należy wszystkim tym uprawnionym, przeciw którym nie zaszły zgłoszenia, zaasygnować należące im wynagrodzenia w kapitale funduszu indemnizacyjnego.

§. 11. Jeżeli zgłoszenia, które nadeszły, nie przenoszą kwoty należącej się uprawnionemu z funduszu indemnizacyjnego, w ówczas wszystkie te zgłoszenia udzielone zostaną ze strony komisyi krajowej sądowi powiatowemu, w którego okręgu uprawniony zamieszkuje, z wezwaniem, aby sąd wysłuchał uprawnionego co do rzetelności oznajmionych pretensyj i odesłał odpowiedzi jego wraz z zgłoszeniami, napowrót komisyi krajowej.

§. 12. Jeżeli uznał rzetelność oznajmionych pretensyj, komisya krajowa przekaże takowe do praw, należących się uprawnionemu z fonduszu indemnizacyjnego; a dyrekcya funduszu indemnizacyjnego wystawi zapisy długu w miarę uznanych pretensyj, na imię wierzyciela hipotecznego.

To samo stać się ma także z pretensyami uznanemi za rzetelne także wtenczas, jeżeli zaprzeczył rzetelności innych oznajmionych pretensyj.

§. 13. Jeżeli zaprzeczoną została rzetelność jakiej pretensyi, lub jeżeli kwota ogólna wniesionych zgłoszeń przenosi kwotę, należącą się uprawnionemu z funduszu indemnizacyjnego; należy w pierwszym razie zgłoszenia zaprzeczone, w drugim zaś wszystkie zgłoszenia, a względnie oświadczenia, oddać właściwemu sądowi rzeczowemu do dalszej czynności, i oprócz tego należy temuż sądowi oznajmić, jak wielką kwotę uprawniony ma do żądania u funduszu indemnizacyjnego.

III. O postępowaniu sądów rzeczowych.

§. 14. Do czynności, na podstawie niniejszego patentu przedsiębrać się mających, właściwym jest sąd rzeczowy tego powiatu, w którego okręgu leżą grunta uwolnione.

Jeżeli grunta uwolnione, leżą w okręgu dwóch lub trzech sądów powiatowych, natenczas właściwy sąd krajowy, delegować winien jeden z tych sądów powiatowych; jeżeli zaś powiaty znajdują się w okręgu kilku sądów krajowych, w ówczas deleguje sąd krajowy wyższy.

§. 15. Sąd rzeczony winien, w razie jeżeli kwota ogólna wniesionych zgłoszeń przewyższa kwotę, należącą się uprawnionemu z funduszu indemnizacyjnego, sporządzić zestawienie wszystkich zapisanych pretensyj w ten sposób, jaki jest przepisany dla wykazów zabezpieczenia.

Jeżeli grunta uwolnione, leżą w okręgach dwóch lub więcej sądów powiatowych, delegowany sąd rzeczony winien wejść w stosowne porozumienie się z innemi sądami, a te są obowiązane przesłać mu wykazy dotyczące ich powiatów.

§. 16. Poczem sąd wyznaczyć winien termin do stawienia się na czas przyzwoity, na który wezwani być mają tak uprawniony, jako też wszyscy, którzy się z jaką pretensyą zgłosili, z pewnem wyrażeniem wspomnionych w §. 21. skutków niestawiennictwa, a oraz z tym nakazem, ażeby na dzień oznaczony, przynieśli ze sobą dokumenta oryginalne i inne jakie pomocne, służące do udowodnienia ich praw.

§. 17. Wezwanie doręczyć należy wcześnie i wyjąwszy przypadek §. 6. lit. *d)* wsposób, przepisany w postępowaniu sądowem co do doręczenia pozwów pierwszych. Sąd ma się o tem przekonać jeszcze przed terminem i nalegać na przesłanie brakujących wykazów doręczenia.

§. 18. Jeżeli uprawniony, jego prawny zastępca, lub wykazany pełnomocnik, nie może być wezwany, w ówczas należy na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowić dla niego kuratora ad actum.

Jeżeli zachodzi spór o posiadanie dobra, między dwiema lub więcej osobami, lub jeżeli się znajduje w spólnem posiadaniu kilku osób, te osoby ustanowić winny do rozprawy z wierzycielami hipotecznemi spólnego pełnomocnika i takowego wymienić sądowi ośm dni przed terminem, w przeciwnym bowiem razie, sąd ustanowić ma na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum, i do stawienia się na termin zawezwać.

Jeżeli dobra są pod sekwestracyą, należy przyzwać także sekwestra.

§. 19. Jeżeli posiadanie dóbr, związane jest substytucyą, należy oprócz uprawnionego, wezwać substytuta, a jeżeli jest kurator substytucyi, także i tego. Równie we wszystkich przypadkach gdzie zachodzi prawo zastawu lub użytkowania, należy przyzwać użytkującego i właściciela, lub zastępcę, ustanowionego do czuwania nad prawami tego ostatniego.

Przy lennościach należy wezwać wazalów, przy lennościach cesarskich, prokuraturę rządową, a przy lennościach prywatnych, panów lenności.

§. 20. Jeżeli jeden lub więcej wezwanych interesentów nie stanęły na terminie, sąd winien przed rozpoczęciem rozprawy dochodzić, czy im wezwania należycie doręczone zostały.

a) Jeżeli brakuje wykazów doręczenia dotyczących tych interesentów, należy ze stronami, które stanęły, o ile to być może, zająć się pertraktacyą, wszakże zarazem odroczyć termin i oznajmić dzień i godzinę tegoż stronom, które stanęły, za pomocą protokołu, przez nich w tej samej chwili podpisać się mającego, tym zaś, którzy nie stanęli, w sposób §-m 17-m wskazany.

b) Jeżeliby na terminie odroczonym znowu nie stanęli niektórzy z tych ostatnich, i brakowałoby wykazów doręczenia, w ówczas należy z obecnymi postąpić wedle lit. *a)*, i termin jeszcze raz odroczyć, jednakże powtórnie nieobecnych nie należy już wzywać, tylko na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora dla nich postanowić i o tem edyktem ich zawiadomić.

c) Piśmienne oświadczenia stron nie będą uwzględniane.

§. 21. Jeżeli wezwanie należycie nastąpiło, a wierzyciel ani osobiście, ani przez wylegitymowanego pełnomocnika nie stanął, w ówczas uważanym będzie za zezwala-

§. 16. Das Gericht hat hierauf eine Tagsatzung auf einen angemessenen Termin anzuberaumen, zu welcher der Bezugsberechtigte und Alle, die eine Forderung angemeldet haben, unter ausdrücklicher Anführung der im §. 21 bestimmten Folgen des Ausbleibens und mit dem Auftrage vorzuladen sind, die zur Darthuung ihrer Ansprüche dienlichen Originalurkunden und Behelfe zur Tagsatzung mitzubringen.

§. 17. Die Zustellung hat, den Fall des §. 6, lit. d) *ausgenommen, auf die in der Gerichtsordnung für die Zustellung erster Klagen vorgeschriebene Art und rechtzeitig zu geschehen.*

Das Gericht hat sich noch vor der Tagsatzung hievon zu überzeugen, und die Einsendung der allenfalls noch fehlenden Zustellungsausweise zu betreiben.

§. 18. Kann der Bezugsberechtigte, sein gesetzlicher Vertreter oder ausgewiesene Bevollmächtigte nicht vorgeladen werden, so ist auf seine Gefahr und Kosten ein Curator ad actum *zu bestellen.*

Ist der Giltenbezug zwischen zwei oder mehreren Personen streitig, oder befindet sich derselbe in dem Mitbesitze mehrerer Personen, so haben dieselben für die Verhandlung mit den Hypothekargläubigern einen gemeinschaftlichen Bevollmächtigten acht Tage vor der Tagsatzung dem Gerichte namhaft zu machen, widrigens von demselben auf ihre Gefahr und Kosten ein Curatur ad actum *zu bestellen und zur Tagsatzung vorzuladen ist.*

Ist das Gut in Sequestration, so ist auch der Sequester beizuziehen.

§. 19. Wenn der Giltenbezug mit dem Substitutions-Bande behaftet ist, so ist nebst dem Bezugsberechtigten auch der Substitut, und wenn ein Substitutions-Curator besteht, dieser vorzuladen. Ebenso ist bei Pfandherrschaften und in allen Fällen des blossen Fruchtgenusses, sowohl der Fruchtniesser als der Eigenthümer, oder der zur Wahrung der Rechte des letzteren bestehende Vertreter beizuziehen.

Bei Lehengütern sind die Vasallen, ferner bei landesfürstlichen Lehen die Kammerprocuratur und bei Privatlehen die Lehensherren vorzuladen.

§. 20. Das Gericht hat bei der Tagsatzung vor Beginn der Verhandlung, wenn ein oder mehrere Interessenten nicht erschienen wären, zu erheben, ob die Zustellung an dieselben gehörig geschehen sei.

a) *Fehlen die betreffenden Zustellungsausweise, so ist mit den erschienenen Parteien, soweit es thunlich ist, die Verhandlung zu pflegen, sofort aber die Tagsatzung zu erstrecken und Tag und Stunde derselben den erschienenen Parteien sogleich mittelst eines von ihnen zu unterfertigenden Protokolles, den Ausgebliebenen aber nach §. 17 bekannt zu geben;*

b) *sollten bei der erstreckten Tagsatzung einige dieser letzteren wieder nicht erscheinen, und die Ausweise über die erfolgte Zustellung fehlen, so ist mit den Erschienenen nach* lit. a) *vorzugehen und die Tagsatzung zwar nochmals zu erstrecken, jedoch sind die wiederholt Ausgebliebenen hierzu nicht mehr vorzuladen, sondern auf ihre Gefahr und Kosten, Curatoren zu bestellen, wovon sie durch Edict zu verständigen sind;*

c) *auf blosse schriftliche Aeusserungen der Parteien ist kein Bedacht zu nehmen.*

§. 21. Ist die Vorladung gehörig geschehen, und erscheint der Gläubiger weder in Person noch durch einen ausgewiesenen Bevollmächtigten, so wird er so angesehen, als wenn er in

die Ueberweisung seiner Forderung auf das Entlastungs-Capital nach Massgabe der durch den Sicherheitsausweis bezeichneten Rangordnung ausdrücklich eingewilliget hätte.

Er verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erschienenen Interessenten nach §. 24 getroffenes Uebereinkommen unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Massgabe der obbezeichneten Rangordnung auf das Entlastungs-Capital verwiesen worden ist.

Wird die Richtigkeit oder Rangordnung der Forderung bestritten, so hat das Gericht nach §. 36 und 37 vorzugehen.

Das Rechtsmittel der Rechtfertigung des Ausbleibens von der Tagsatzung ist unzulässig.

§. 22. Erscheint dagegen der vorgeladene Bezugsberechtigte, beziehungsweise dessen Vertreter nicht, so ist auf seine Gefahr und Kosten ein Curator ad actum *zu bestellen, mit welchem so lange unter voller Rechtswirkung zu verhandeln ist, bis der Bezugsberechtigte persönlich oder durch einen Bevollmächtigten erscheint.*

§. 23. Ausser dem Falle der §§. 20 und 22 findet eine Erstreckung der Tagsatzung nur dann Statt, wenn der unverzüglichen zweckmässigen Verhandlung ein unüberwindliches Hinderniss entgegensteht.

Hierüber hat das Gericht ohne Zulassung einer weiteren Berufung zu entscheiden.

Kann die Verhandlung an einem Tage nicht beendiget werden, so ist sie am zweiten, und nach Erforderniss an den nächstfolgenden Tagen bis zur Beendigung fortzusetzen.

§. 24. Bei der Tagsatzung hat das Gericht vor Allem zwischen sämmtlichen erschienenen Parteien ein Uebereinkommen darüber zu versuchen, welche Forderungen auf das Entlastungs-Capital zu weisen seien, und welche dagegen auf dem Gute selbst zu verbleiben haben.

Wird ein solches Uebereinkommen erzielt, so hat dasselbe die Wirkungen eines gerichtlichen Vergleiches.

§. 25. Zur Rechtsgiltigkeit der abgegebenen Erklärungen der Vertreter von nicht eigenberechtigten Personen, von Gemeinden und anderen Corporationen, von unter öffentlicher Verwaltung stehenden Fonden und dergleichen bedarf es keines besonderen Consenses der betreffenden Pflegschafts- oder Administrativ-Behörden.

§. 26. Ist ein freiwilliges Uebereinkommen nicht zu Stande gebracht worden, so hat jeder erschienene Gläubiger nach der im Sicherheitsausweise erscheinenden Rangordnung das Recht, zu fordern, dass er auf das Entlastungs-Capital überwiesen werde, ausser der Schuldner würde ihn sogleich befriedigen.

§. 27. Die Forderungen jener Gläubiger, die sich zwar gemeldet haben, aber von der Tagsatzung ausgeblieben sind, werden, wenn sie die Reihenfolge trifft, sammt dreijährigen Zinsen, in soferne der Schuldner sich nicht über deren Berichtigung ausweisen kann, mit Vorbehalt der weiteren Austragung auf das Entlastungs-Capital gewiesen.

§. 28. Wählt kein Gläubiger das Entlastungs-Capital oder wird Letzteres durch diese Wahl und durch die Ueberweisung der im §. 27 bezeichneten Forderungen nicht erschöpft, so hat der Bezugsberechtigte das Recht, zu begehren, dass das Capital oder dessen Restbetrag ihm zugewiesen werde.

§. 29. Stellt der Bezugsberechtigte dieses Begehren nicht, so muss von den gemeldeten Gläubigern der zuletzt eingetragene Gläubiger und nach Erforderniss der nächst Vorangehende

jącego wyraźnie na to, ażeby pretensya jego przekazaną została do kapitału indemnizacyjnego, w porządku oznaczonym w wykazie ubezpieczenia.

Traci także prawo czynienia jakiejkolwiek opozycyi i użycia jakiegobądź środka prawnego przeciw ugodzie, stosownie do §. 24. między stronami obecnie zawartej, ale tylko wtenczas, jeżeli pretensya jego, według wyż rzeczonego porządku do kapitału indemnizacyjnego przekazaną została.

Jeżeli spór zachodzi co do rzeczywistości lub porządku pretensyi, sąd postąpić winien wedle §. 36 i 37.

Usprawiedliwienie niestawiennictwa, miejsca nie ma.

§. 22. Jeżeli zaś nie stanie zawezwany uprawniony, lub względnie zastępca jego, w ówczas należy na koszt i niebezpieczeństwo jego, ustanowić kuratora ad actum, z którym tak długo z wszelkim prawnym skutkiem, czynności odbywać należy, dopóki uprawniony sam, lub przez pełnomocnika nie stanie.

§. 23. Oprócz przypadków wskazanych §§-fami 20. i 22, termin odroczony może być tylko wtenczas, jeżeli przeszkoda, nie do zwalczenia stoi w drodze postępowaniu bezzwłocznemu i odpowiedniemu.

O tem stanowi sąd, bez dalszego odwołania się.

Jeżeli nie można ukończyć rozprawy w jednym dniu, należy takową dalej prowadzić dnia drugiego, a według potrzeby dniami następującemi, aż do jej ukończenia.

§. 24. Na terminie sąd przedewszystkiem starać się powinien, ażeby między wszystkiemi stronami obecnemi, ugoda przyszła do skutku co do tego, jakie pretensye przekazane być mają do kapitału indemnizacyjnego, a które pozostawione na dobrach.

Ugoda takowa, gdy przyjdzie do skutku, będzie miała następstwo ugody sądowej.

§. 25. Do prawomocności uczynionych oświadczeń przez zastępców osób niewłasno-uprawnionych, gmin i innych korporacyj, funduszów pod publicznym zarządem zostających, i t. p., niepotrzeba szczególnego konsensu władz dotyczących, opiekę lub administracyę sprawujących.

§. 26. Jeżeli ugoda dobrowolna nie przyszła do skutku, natenczas każdy wierzyciel obecny, stosownie do porządku, wyrażonego w wykazie bezpieczeństwa, ma prawo żądania, ażeby został przekazany do kapitału indemnizacyjnego, chyba że dłużnik natychmiast go zaspokoi.

§. 27. Pretensye tych wierzycieli, którzy się wprawdzie nie zgłosili, lub na dniu oznaczonym nie stanęli, przekazane zostaną do kapitału indemnizacyjnego, jeżeli kolej na nie przyjdzie, wraz z trzechletnią prowizyą, jeżeli spłacenie takowej dłużnik udowodnić nie może, z zastrzeżeniem dalszego wywodu prawnego.

§. 28. Jeżeli żaden z wierzycieli nie obierze kapitału indemnizacyjnego, lub jeżeli ten kapitał tym wyborem i przekazaniem wspomnionych w §. 27. pretensyj wyczerpanym nie zostanie, w ówczas uprawniony ma prawo żądania, ażeby kapitał, lub reszta takowego została jemu przekazaną.

§. 29. Jeżeli uprawniony tego żądania nie wniesie, w ówczas z pomiędzy wierzycieli zgłaszających się, wierzyciel na ostatniem miejscu hipotekowany, a według po-

trzeby także bezpośrednio poprzedzający go, muszą aż do zupełnego wyczerpania kapitału indemnizacyjnego, z pretensyami swojemi do niego być przekazani.

§. 30. Jeżeli pretensya hipoteczna, lokowana jest po 5 od sta, w ówczas wierzyciel hipoteczny, na którego kolej przypada, żądać może nawet wbrew woli uprawnionego, ażeby mu summa odpowiadająca całkowitej kwocie pretensyi z funduszu indemnizacyjnego wypłaconą została.

Wtenczas tylko, jeżeli obie strony zgodzą się co do summy odstąpić się mającej, lub wierzyciel hipoteczny zezwoli na redukcyę kapitału, stojącą w stosunku z miarą prowizyi, należy wystawić zapisy długu funduszu indemnizacyjnego na wierzyciela hipotecznego.

§. 31. Jeżeli idzie o renty i inne podobne pretensye, względem których nie ma wyrażonej pewnej summy kapitału w dokumencie verfachowym, należy, jeżeli przyjdzie na nie kolej przeniesienia na kapitał indemnizacyjny, a strony zgodzą się na pewną kwotę zaspokajającą, przekazać takową do kapitału indemnizacyjnego.

Jeżeli taka ugoda nie nastąpi, kwota do pokrycia renty potrzebna, winna być sądownie oznaczona i na kapitale indemnizacyjnym zabezpieczona.

§. 35. Wszelkie pretensye hipoteczne, nie ciążące w kwotach pieniężnych, liczbami oznaczonych, należy na terminie likwidować w kwotach pieniężnych, liczbą wyrażonych.

Jeżeli w tym przedmiocie nie nastąpi ugoda między wierzycielem i dłużnikiem, należy sprawę odesłać na drogę prawa, a pretensyę nieoznaczoną, zabezpieczyć na kapitale indemnizacyjnym.

W tym przypadku kapitał przed rozstrzygnieniem sprawy dalej, rozdzielonym być nie może.

§. 33. Warunki, jakie zachodzą co do prawa wypowiedzenia lub nie wypowiedzenia, i ogólnie co do odpłacenia kapitału, nie zmieniają w niczem niniejszych przepisów.

§. 34. Przy przekazywaniu długów hipotecznych do kapitału indemnizacyjnego, należy takowe wraz z procentami obliczyć, o ile tym równe prawo pierwszeństwa jak kapitałowi służy.

Zaległe prowizye, należy obrachować aż do końca miesiąca, w którym się odbywa rozprawa sądowa.

Jeżeli to się dzieje przed dniem 1-m Listopada 1851, w którym fundusz indemnizacyjny dopiero w życie wstępuje, należy odnieść obrachunek do 31. Paździer. 1851.

Pretensye ciążące w monecie Rzeszy niemieckiej lub w monecie niezwyczajnej, należy w razie przekazania takowych do kapitału indemnizacyjnego obliczyć w monecie konwencyjnej według praw istniejących.

§. 35. Rzeczywistości pretensyi, przeczyć może tak dłużnik jako też następujący wierzyciele hipoteczni.

§. 36. Jeżeli zaprzeczoną zostanie całkowicie, czy w części rzeczywistość pretensyi, przychodzącej z kolei do przekazania na kapitał indemnizacyjny według zasad niniejszych, sąd najpierwej starać się winien przyprowadzić do skutku ugodę między stronami spór wiodącemi.

bis zur Erschöpfung des Entlastungs-Capitals sich mit seiner Forderung auf dasselbe verweisen lassen.

§. 30. War die Hypothekar-Forderung zu 5 Percent verzinslich, so kann der Hypothekar-Gläubiger, welchen die angezeigte Rangordnung trifft, selbst gegen den Willen des Bezugsberechtigten die dem vollen Betrage der Schuldforderung entsprechende Summe aus dem Entlastungsfonde beanspruchen; bei geringerer als fünfpercentiger Verzinsung aber nur sein Pfandrecht auf die Schuldverschreibung des Bezugsberechtigten im vollen Nennwerthe der Schuldforderung üben.

Nur wenn beide Theile hinsichtlich der Ueberlassungssumme übereinkommen, oder der Hypothekar-Gläubiger sich eine mit dem Zinsenmasse im Verhältniss stehende Reduction des Capitals gefallen lässt, ist die Ausstellung der Schuldverschreibung des Entlastungsfondes auf den Hypothekar-Gläubiger zu veranlassen.

§. 31. Bei Renten und anderen derlei Forderungen, bei denen in der verfachten Urkunde kein bestimmter Capitalsbetrag ausgedrückt erscheint, ist, wenn sie die Reihe der Uebertragung auf das Entlastungs-Capital trifft, und die betheiligten Parteien sich über einen bestimmten Abfertigungsbetrag einigen, dieser auf das Entlastungs-Capital zu verweisen.

Kommt ein derartiges Einverständniss nicht zu Stande, so ist der zur Bedeckung der Rente erforderliche Betrag gerichtlich zu bestimmen und auf dem Entlastungs-Capitale sicher zu stellen.

§. 32. Alle Hypothekarforderungen, welche nicht in ziffermässigen Geldbeträgen haften, sind bei der Tagsatzung in ziffermässigen Geldbeträgen zu liquidiren.

Kömmt hierüber zwischen dem Gläubiger und dem Schuldner kein Vergleich zu Stande, so ist die Sache auf den Rechtsweg zu verweisen und die unbestimmte Forderung auf dem Entlastungs-Capitale sicherzustellen.

Im letzteren Falle kann dieses vor Austragung der Sache nicht weiter vertheilt werden.

§. 33. Die allfälligen Bestimmungen über die Aufkündbarkeit oder Unaufkündbarkeit und überhaupt über die Rückzahlung des Capitals ändern nichts an den gegenwärtigen Vorschriften.

§. 34. Bei der Ueberweisung von Hypothekarschulden auf das Entlastungs-Capital, sind dieselben, die rückständigen Zinsen aber in dem Masse, in welchem ihnen gleiche Priorität mit dem Capitale zusteht, in Anschlag zu bringen.

Die rückständigen Zinsen sind stets bis zum Schlusse des Monates zu berechnen, in welchem die Verhandlung stattfindet.

Geschieht diess vor dem 1. November 1851, an welchem Tage der Entlastungsfond ins Leben tritt — so ist die Abrechnung auf den 31. October 1851 zu pflegen.

Forderungen, welche in Reichs- oder abusiver Währung haften, sind im Falle der Ueberweisung auf das Entlastungs-Capital nach den bestehenden Gesetzen auf Conventions-Münze zu berechnen.

§. 35. Die Richtigkeit einer Forderung kann sowohl vom Schuldner als den nachfolgenden Hypothekargläubigern bestritten werden.

§. 36. Wird die Richtigkeit einer Forderung, welche die Reihenfolge zur Uebertragung auf das Entlastungs-Capital nach den gegenwärtigen Grundsätzen zu treffen hätte, ganz oder theilweise bestritten, so versucht das Gericht vor Allem einen Vergleich zwischen den streitenden Theilen zu vermitteln.

Jeżeli się to nie powiedzie, pretensya lub kwota w sporze będąca, przekazaną zostanie tymczasowo do kapitału indemnizacyjnego, z zastrzeżeniem dalszego wywodu przed sądem, a stronom zostawiona będzie wolność spór swój rozstrzygnąć w zwykłej drodze prawa.

Kwota kapitału, odmówiona wierzycielowi w tej osobnej rozprawie sądowej, będzie przeto przedmiotem późniejszego przekazania.

§. 37. Jeżeli zajdzie spór co do prawa zastawu lub co do porządku oznaczonego w wykazie bezpieczeństwa, należy w tym przedmiocie natychmiast rozprawę rozpocząć, a nawet wtenczas, gdyby wierzyciel hipoteczny nie stanął, orzeknąć na podstawie dowodów przewidzianych.

Przeciw takiemu orzeczeniu tylko rekurs ma miejsce (§. 43).

§. 38. Jeżeli na kapitał indemnizacyjny przeniesiona zostanie pretensya, obciążona dalszemi pretensyami lub w inny sposób związana, przeniesienie takowe stać się może tylko z zabezpieczeniem praw stron interesowanych.

§. 39. Wierzyciele hipoteczni, których pretensye całkowicie lub w części przeniesione być mają na kapitał indemnizacyjny, winni, oprócz przypadków §§. 35. i 39. przedłożyć przy rozprawie zapisy długu, w ich posiadaniu zostające. Jeżeli złożone nie zostaną z jakiegobądź powodu, może dłużnik żądać, ażeby ta część kapitału indemnizacyjnego wydaną została dopiero po złożeniu lub umorzeniu takowych. W przypadkach, niniejszym patentem wskazanych, stanowi się termin amortyzacyjny trzechmiesięczny.

§. 40. O ile kapitał indemnizacyjny nie będzie wyczerpnięty pretensyami, przekazanemi do niego, należy przyznać takowy uprawnionemu.

§. 41. Po ukończeniu rozprawy, winien sąd jak najspieszniej wydać orzeczenie.

§. 42. Orzeczenie wydane być winno w formie rezolucyi, i doręczone uprawnionemu w całej swej osnowie, interesowanym zaś wierzycielom tylko w wyciągu, o ile dotycze ich pretensyi, bez różnicy, czy orzeczenie zawiera rozstrzygnienie sądu, czy też tylko intymacyę ugody.

Jeżeli orzeczenia doręczyć nie można ani stronie samej, ani pełnomocnikowi jej z jakiegobądź powodu (§. 6. lit. *d)*, należy je tylko przybić w sądzie i dzień przybicia zanotować.

Oryginał, czy też odpis urzędowy całkowitego orzeczenia, należy złożyć w kancelaryi, i wolno jest każdemu wglądnąć weń, lub wziąć z niego odpis, przez samę stronę sporządzony.

§. 43. Przeciwko orzeczeniom sądu, wolno jest każdemu mniemającemu się być pokrzywdzonym w prawach swoich, założyć rekurs do sądu, który orzekł w pierwszej instancyi, w terminie, nie mogącym być przedłużonym nad dni 14, po upływie którego sąd przedłoży takowy wraz ze wszystkiemi aktami i relacyą swoją do sądu drugiej instancyi. Jeżeli kilka podano rekursów, należy takowe naraz przedłożyć.

Przeciw rozstrzygnieniu wyższego sądu, potwierdzającemu orzeczenie sądu pierwszego, rekurs nie ma miejsca.

Gelingt dieses nicht, so wird einstweilen die Forderung oder der streitige Betrag derselben mit dem Vorbehalte der weiteren Austragung auf das Entlastungs-Capital gewiesen und den Parteien überlassen, ihren Streit im ordentlichen Rechtswege zur Entscheidung zu bringen.

Jener Betrag des Entlastungs-Capitals, welcher in diesem abgesonderten Rechtsverfahren dem Gläubiger abgesprochen wird, bildet sofort den Gegenstand einer nachträglichen Zuweisung (§. 49).

§. 37. Wird das Pfandrecht oder die im Sicherheitsausweise angezeigte Rangordnung einer Forderung bestritten, so ist hierüber sogleich zu verhandeln und auch in dem Falle, dass der betreffende Hypothekargläubiger nicht erschienen ist, auf Grund der gepflogenen Nachweisungen zu erkennen.

Gegen dieses Erkenntniss findet nur das Rechtsmittel des Recurses Statt (§. 43).

§. 38. Wird eine Forderung auf das Entlastungs-Capital gewiesen, welche mit weiteren Forderungen belastet, oder sonst vinculirt ist, so kann diese Zuweisung nur mit Verwahrung der Rechte der betreffenden Interessenten geschehen.

§. 39. Jene Hypothekargläubiger, deren Forderungen ganz oder theilweise auf das Entlastungs-Capital übertragen werden sollen, sind ausser den Fällen der §§. 32 und 36 zu verhalten, die in ihrem Besitze befindlichen Schuldverschreibungen bei der Verhandlung einzulegen. Werden sie aus was immer für einem Grunde nicht eingelegt, so kann der Schuldner begehren, dass dieser Theil des Entlastungs-Capitales nur gegen Beibringung, oder erst nach Amortisirung derselben ausgefolgt werde. In den Fällen dieses Patentes ist die Amortisationsfrist auf 3 Monate festzusetzen.

§. 40. In soferne das Entlastungs-Capital durch die hierauf gewiesenen Forderungen nicht erschöpft wird, ist dasselbe dem Bezugsberechtigten zuzuweisen.

§. 41. Nach geschlossener Verhandlung hat das Gericht mit möglichster Beschleunigung zur Erledigung zu schreiten.

§. 42. Die Erledigung hat in Form eines Bescheides zu geschehen, und ist, es mag dieselbe eine Entscheidung des Gerichtes, oder die blosse Intimation eines Vergleiches enthalten, dem Bezugsberechtigten dem vollen Inhalte nach, den betheiligten Gläubigern aber nur mittelst Auszuges in Betreff ihrer eigenen Forderung hinauszugeben.

Kann die Zustellung aus was immer für einem Grunde weder an die Partei selbst, noch an ihren Bevollmächtigten bewerkstelliget werden (§. 6, lit. d), so ist sie lediglich bei Gericht anzuschlagen, und der Tag der geschehenen Affigirung anzumerken.

Das Original, oder eine ämtliche Abschrift der vollständigen Erledigung ist in der Kanzlei aufzulegen, und ist Jedermann zu gestatten, hievon die Einsicht oder Abschrift zu nehmen, welche letztere die Partei jedoch selbst zu besorgen hat.

§. 43. Gegen die Entscheidungen des Gerichtes steht jedem, der sich dadurch in seinen Rechten gekränkt glaubt, der Recurs offen, welcher bei dem Gerichte, das die Entscheidung in erster Instanz gefällt hat, in der unerstreckbaren Frist von 14 Tagen zu überreichen, und von diesem nach Ablauf der Frist mit allen Acten dem Gerichte zweiter Instanz berichtlich vorzulegen ist. Sind mehrere Recurse überreicht worden, hat diese Vorlegung unter Einem zu geschehen.

Gegen die Entscheidung des höheren Richters, wodurch die erstrichterliche bestätiget wird, findet keine weitere Berufung Statt.

Podania o przywrócenie do pierwotnego stanu, z powodu upłynionego terminu rekursowego, należy wprost odrzucić.

§. 44. Jak skoro pretensye hipoteczne przekazane zostaną prawomocnie do kapitału indemnizacyjnego, dłużnik, czy to osobisty, czy hipoteczny, przestaje być dłużnikiem co do tychże pretensyj.

§. 45. Kiedy orzeczenie uzyska moc prawa, należy pretensye czy całkowicie, czy w części do kapitału indemnizacyjnego przekazane, w miarę tegoż przekazania, wykreślić z ksiąg verfachowych (hipotecznych).

Prócz tego, winien sąd prawomocne orzeczenie w całej swej osnowie udzielić dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego, przytem zmiany zaszłe w osobie strony interesowanej, oznajmić i dodać na czyje imię i na jakie kwoty pojedyncze zapisy długu wystawić należy, od którego dnia prowizya płaconą być powinna, dalej, którym z wnoszących pretensyę, takowa natychmiast ma być wydana, a jakie kwoty sądowi mają być przesłane do zachowania i dalszego niemi rozrządzenia.

Jeżeli nie jest wiadoma osoba tego, któremu ostatecznie złożyć się mające zapisy długu uwolnienia gruntowego, wydane być mają, należy takowe wystawić na dotychczasową nazwę dóbr, a w swoim czasie przepisać.

§. 46. Jeżeli pozycya przeniesiona, równocześnie także na realnościach do innego sądu powiatowego należących, należy zarządzić wykryślenie takowej w tymże sądzie z urzędu lub na żądanie strony.

§. 47. Wydane będą wprost z funduszu indemnizacyjnego tylko te kwoty kapitału indemnizacyjnego, które uprawnionemu przyznane zostały. Kwoty zaś, przyznane osobom lub dobrom uprawnionym, w §. 7. wyrażonym, należy przesłać władzy opiekuńczej lub administracyjnej.

Wszelkie inne, mają w sądzie być złożone.

Sąd winien o złożeniu takowych, zawiadomić wierzycieli interesowanych, a w rezolucyi dotyczącej, jeżeli żadna przeszkoda nie zachodzi, dozwolić natychmiast ich wydania, i to w takim razie bez opłaty za liczenie, zresztą przy wydaniu zachować winien sąd prawne przepisy ostrożności. Dla wierzycieli przekazanych do kapitału indemnizacyjnego, którzy się nie zgłosili, lub dla tych, których miejsce pobytu jest niewiadome, należy ustanowić kuratorów, według przepisów prawa. Kwoty, przyznane osobom lub dobrom w §. 7. wspomnionym, należy właściwym władzom przesłać do dalszego niemi zarządzenia.

We własnem zachowaniu sądu pozostać winny wszelkie kwoty kapitału indemnizacyjnego, które w przypadkach, wskazanych §§mi. 31, 32, 36. i 38. zaraz nie mogą być wydane.

§. 48. Sąd winien przy wydaniu, zapisy długu zatrzymane na mocy §. 39, lub od strony załączone, skasować, przekreślając takowe, jeżeli pretensya przeniesioną

Gesuche um Wiedereinsetzung in den vorigen Stand wegen versäumter Recursfrist, sind ohne weiters zu verwerfen.

§. 44. Durch die rechtskräftig gewordene Ueberweisung der Hypothekarforderungen auf das Entlastungs-Capital hört sowohl der Personal- als Hypothekar-Schuldner auf, Schuldner dieser Forderungen zu seyn.

§. 45. Nach eingetretener Rechtskraft der richterlichen Erledigung, sind die auf das Entlastungs-Capital ganz oder theilweise verwiesenen Forderungen, nach Mass der erfolgten Ueberweisung im Verfachbuche zu löschen.

Ferner hat das Gericht die rechtskräftige Erledigung ihrem vollen Inhalte nach der Direction des Entlastungsfondes mitzutheilen, und hierbei die in der Person der Interessenten eingetretenen Veränderungen, sowie weiters bekannt zu geben, auf wessen Namen, und für welche Beträge die einzelnen Schuldverschreibungen auszustellen und von welchem Tage die Zinsen zu verabfolgen sind, dann, welchen Forderungsstellern die letzteren sogleich und unmittelbar hinauszugeben, und welche Beträge dagegen dem Gerichte zur Aufbewahrung und weiteren Veranlassung zu übersenden sind.

Ist die Person desjenigen, dem die zu hinterlegenden Grundentlastungs-Schuldverschreibungen endlich auszufolgen seyn werden, noch nicht bekannt, so sind diese auf den bisherigen Namen der Gilte auszustellen und seiner Zeit umzuschreiben.

§. 46. Haftet die übertragene Post gleichzeitig auch auf Realitäten eines anderen Bezirksgerichtes, so ist deren Löschung auch dort von Amtswegen oder über Begehren der Partei zu veranlassen.

§. 47. Die unmittelbare Ausfolgung von Seite des Entlastungsfondes findet nur bezüglich der dem Bezugsberechtigten zugewiesenen Beträge des Entlastungs-Capitales Statt. Jene Beträge, welche den im §. 7 bezeichneten bezugsberechtigten Personen oder Gütern zugewiesen wurden, sind der betreffenden Pflegschafts- oder Administrativ-Behörde zu übermitteln.

Alle übrigen sind dem Gerichte zu übergeben.

Dieses hat von dem Einlangen die betheiligten Hypothekargläubiger zu verständigen, und in dem diessfälligen Bescheide, sobald kein Anstand obwaltet, sogleich die Ausfolgung, und zwar in diesem Falle zähltaxfrei zu bewilligen, im Uebrigen aber bei der Erfolglassung die gesetzlichen Vorsichten zu beobachten. Für jene auf das Entlastungs-Capital überwiesenen Gläubiger, die sich nicht gemeldet haben, oder deren Aufenthaltsort unbekannt ist, sind nach den gesetzlichen Vorschriften Curatoren zu bestellen. Jene Beträge, welche den im §. 7 benannten Personen oder Gütern als Hypothek zugewiesen wurden, sind der zuständigen Behörde zur weiteren Verfügung zu übermitteln.

In der eigenen Aufbewahrung des Gerichtes haben alle jene Beträge des Entlastungs-Capitals zu verbleiben, welche in den Fällen der §§. 31, 32, 36 und 38 nicht sogleich ausgefolgt werden können.

§. 48. Das Gericht hat bei der Ausfolglassung die nach §. 39 zurückbehaltenen, oder von der Partei beigebrachten Schuldverschreibungen, wenn die Forderung gänzlich auf das Entlastungs-Capital übertragen wurde, mittelst Durchstreichung zu cassiren, wenn die Ueberwei-

została całkowicie na kapitał indemnizacyjny; jeżeli zaś przeniesienie było tylko częściowe, odpisać na dokumencie kwotę zaspokojoną, i takowy stronie zwrócić.

IV. Przekazanie późniejsze kapitałów indemnizacyjnych.

§. 49. Jeżeli kwota jaka kapitału indemnizacyjnego, wzięta do zachowania sądowego, stosownie do §. 47. wolną się stanie, dla tego, że albo renta ustała (§. 31), lub dla tego, że pretensya do niego przekazana, nieoznaczona co do liczby, likwidowaną została, i jeszcze część kapitału indemnizacyjnego pozostała do dalszego przekazania (§. 32), lub dla tego, że pretensya sporna (§. 36), w skutek osobnego postępowania prawnego, nie wyczerpnie kwotę przechowaną, w ówczas należy kwoty wolne przekazać bez ogłoszenia edyktu, po wysłuchaniu tych interesentów, którzy w miarę poprzedzających rozpraw do tego jeszcze prawo mają. Przed wystawieniem zapisów długu uwolnienia gruntowego do rąk strony, należy przepisać takowe (§. 45.) we funduszu indemnizacyjnym.

§. 50. Jeżeli dobra sprzedane zostały w drodze egzekucyi, lub wciągnione zostały do upadłości, toczyć się winna rozprawa o przekazanie kapitału indemnizacyjnego przed instancyą egzekucyjną, lub względnie konkursową, podług istniejących ku temu ustaw.

To się nie rozciąga na ten przypadek, jeżeli część jaka kapitału indemnizacyjnego już została przekazaną.

V. O uwolnieniu od opłaty.

§. 51. Wszelkie podania, protokoły, dokumenta i sądowe rezolucye i ekspedycye, w rozprawach na mocy niniejszej ustawy przedsięwziąć się mających, równie jak wykreślenia dotyczące i zanotowania w księgach publicznych, wolne są od opłat.

To uwolnienie nie rozciąga się na processa osobne w sądzie co do rzeczywistości pretensyj spornych.

Ministrowie sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i finansów, polecone sobie mają wykonanie niniejszego patentu.

Dano w Naszem cesarskiem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia 11. Kwietnia w roku tysiąc ośmset pięćdziesiątym pierwszym. Naszego panowania trzeciem.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg. F. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Thun. Csorich.
K. Krauss. Kulmer.

sung aber nur theilweise geschehen ist, auf der Urkunde den getilgten Betrag abzuschreiben, und Letzeren der Partei zurückzustellen.

IV. Nachträgliche Zuweisung von Entlastungs-Capitalien.

§. 49. Wird ein nach §. 47 in die gerichtliche Verwahrung übernommener Betrag des Entlastungs-Capitals frei, weil entweder die Rente erloschen ist (§. 31), oder weil die darauf verwiesene unbestimmte Forderung ziffermässig liquidirt worden ist, und noch ein Theil des Entlastungs-Capitals zur weiteren Zuweisung erübriget (§. 32), oder weil die bestrittene Forderung (§. 36) nach dem Ergebnisse des abgesonderten Rechtsverfahrens den verwahrten Betrag nicht erschöpft, so hat die Zuweisung der freigewordenen Beträge ohne Erlassung eines Edictes über allfällige Einvernehmung jener Interessenten, welche nach Massgabe der vorhergegangenen Verhandlung noch einen Anspruch haben, zu geschehen. Vor der Ausfolgung der Grundentlastungs-Schuldverschreibungen an die Partei, ist deren Umschreibung bei dem Entlastungsfonde zu bewerkstelligen (§. 45).

§. 50. Ist die Gilte im Executionswege veräussert, oder in Concurs gezogen worden, so ist die Verhandlung über die Zuweisung des Entlastungs-Capitals von der Executions-, bezüglich Concurs-Instanz nach den bestehenden Gesetzen zu pflegen.

Eine bereits ausgesprochene Zuweisung eines Theiles des Entlastungs-Capitals wird jedoch hiedurch nicht berührt.

V. Gebühren-Freiheit.

§. 51. Alle Eingaben, Protokolle, Urkunden und gerichtlichen Erledigungen in den, auf Grundlage dieses Gesetzes vorzunehmenden Verhandlungen, sowie die diessfälligen Löschungen in den öffentlichen Büchern sind gebührenfrei zu behandeln.

Diese Befreiungen erstrecken sich jedoch nicht auf das abgesonderte Rechtsverfahren über die Richtigkeit streitiger Forderungen.

Die Minister des Innern, der Justiz und der Finanzen sind mit dem Vollzuge dieses Patentes beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien, den eilften April, im Jahre Eintausend achthundert Ein und fünfzig, Unserer Reiche im Dritten.

Franz Joseph.

Schwarzenberg. Ph. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Thun. Csorich. C. Krauss. Kulmer.

88.

Cesarski patent z dnia 11. Kwietnia 1851,

obowiązujący w Austryi wyższej i niższej, w Solnogrodzie, Tyrolu, Czechach, Morawii, Szląsku, Styryi, Karyntyi, Krainie, Istryi, Gorycyi i Gradysce.

mocą którego nakazany zostaje na rok administracyjny 1852. poboru dopłaty pięcio-procentowej do wszystkich podatków bezpośrednich, w celu zebrania środków krajowych, potrzebnych do uwolnienia gruntów od ciężarów.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki - Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

Ażeby doprowadzić do skutku zobowiązania, wynikające dla pojedynczych krajów koronnych z przeprowadzenia uwolnienia gruntów od ciężarów, stosownie do zasad, przyjętych w Naszym patencie z dnia dzisiejszego, co do uprocentowania i odpłacenia jednej trzeciej kapitału indemnizacyjnego, na kraj przypadającego, postanowiliśmy i rozporządzamy na wniosek Naszej Rady ministrów, co następuje:

§. 1. Na rok administracyjny 1852, t. j. od 1-go Listopada 1851 r. zacząwszy, pobierać się będzie dopłata pięcio-procentowa do wszystkich podatków bezpośrednich w krajach koronnych: Austryi wyższej i niższej, w Solnogrodzie, Tyrolu, Czechach, Krainie, Istryi, w Gorycyi i Gradysce.

§. 2. Rzeczona dopłata, przeznaczona jest w każdym z wspomnionych krajów koronnych, wyłącznie na prowizyę i na umorzenie przypadającej nań części wynagrodzenia za dochody zniesione, w skutek uwolnienia gruntowego.

Powyższa dopłata ściągnioną być winna przez organa, powołane do pobierania podatków bezpośrednich, według przepisów, w tym przedmiocie istniejących i odwieziona do dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego, w każdym kraju koronnym istniejącego.

§. 3. Ministrowie spraw wewnętrznych i skarbu, mają sobie polecone wykonanie niniejszego patentu.

Dan w Naszem cesarskiem głównem i stołecznem mieście Wiedniu, dnia 11. Kwietnia, tysiąc ośmset pięćdziesiątego pierwszego, Naszego panowania w roku trzecim.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg. F. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Thun. Csorich. K. Krauss. Kulmer.

88.

Kaiserliches Patent vom 11. April 1851,

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Tirol, Böhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Kärnthen, Krain, Istrien, dann Görz und Gradiska,

wodurch für das Verwaltungsjahr 1852 die Einhebung eines fünfpercentigen Zuschlages zu allen directen Steuern zur Aufbringung der für die Durchführung der Grundentlastung erforderlichen Landesmittel angeordnet wird.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich:

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien etc. etc.

Um die aus der Durchführung der Grundentlastung den einzelnen Kronländern erwachsenen Verpflichtungen nach Massgabe der in Unserem Patente vom heutigen Tage über die Verzinsung und Rückzahlung des Landesdrittels genehmigten Grundsätze zu verwirklichen, haben Wir über Antrag Unseres Ministerrathes beschlossen und verordnen, wie folgt:

§. 1. Für das Verwaltungsjahr 1852, das ist vom 1. November 1851, soll in den Kronländern: Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Tirol, Böhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Kärnthen, Krain, Istrien, dann Görz und Gradiska ein Zuschlag von fünf Percent zu allen directen Steuern eingehoben werden.

§. 2. Dieser Zuschlag ist in jedem der genannten Kronländer ausschliessend für die Verzinsung und Tilgung des auf dasselbe entfallenden Antheils der Entschädigung für die durch die Grundentlastung aufgehobenen Bezüge bestimmt.

Derselbe ist von den mit der Einhebung der directen Steuern beauftragten Organen nach den hiefür bestehenden Vorschriften einzuheben und an die Direction des, in jedem Kronlande bestehenden Entlastungsfondes abzuführen.

§. 3. Die Minister des Innern und der Finanzen sind mit dem Vollzuge dieses Patentes beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am eilften April, des Jahres Eintausend Achthundert Ein und fünfzig, Unserer Reiche im Dritten.

Franz Joseph.

Schwarzenberg. Ph. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Thun. Csorich. C. Krauss. Kulmer.